

48 Filipianëve – Qytetarë të mirë të mbretërisë së qiejve

Çfarë do të thotë të jesh një qytetar i mirë? Kur isha në klasë të 9, shkolla jonë u zgjodh nga një organizatë patriotike që njëri prej studentëve të merrte çmimin Qytetar i Nderuar. Nuk mund t'ju tregoj dot sa i shtangur që isha kur u thirr emri im dhe u zgjodha për të marrë këtë çmim. U mahnita, jo se isha ndonjë fëmijë i keq, por ndërsa po lexonin cilësitë që përfaqësonte ky çmim po mendoja “nuk ka mundësi të jem unë.” Por mendoj që të tjerët i panë këto cilësi në mua prandaj kush isha unë që t'i kundërshtoja.

Përshëndetje dëgjues të dashur dhe mirë se vini sërish në një emision tjetër për të studiuar fjalën e Perëndisë, të mësojmë kuptimin e saj dhe ta zbatojmë në jetën tonë. Arsyeja pse jua tregova këtë histori të shkurtër është për shkak se një prej vargjeve që do të shohim sot përdor fjalën qytetari. Le ta lexojmë pjesën që kemi për sot, Filipianëve 3:20-4:1.

“Sepse qytetaria jonë është në qiejt, prej nga edhe presim Shpëtimtarin, Zotin Jezu Krisht, i cili do ta transformojë trupin tonë të përunjur, që të bëhet i ngjashëm me trupin e tij të lavdishëm, sipas fuqisë së tij që t'i nënshtrojë ndaj vetes të gjitha gjërat. Prandaj, o vëllezër të dashur dhe fort të dëshiruar, gëzimi dhe kurora ime, qëndroni kështu në Zotin, o shumë të dashur.”

Pali thotë që qytetaria jonë është në qiej. Për këtë gjë do të flasim sot. Do të flasim për ardhjen e dytë të Krishtit, shpresën tonë të ringjalljes dhe sesi të gjitha këto na aftësojnë të qëndrojmë të palëkundur në Zotin.

Kur Pali u tha Filipianëve që qytetaria e tyre ishte në qiej, ai po përdorte një shembull nga jeta e tyre që do kishte shumë kuptim për ta. Duhet të kujtojmë që qyteti i Filipisë ishte një koloni Romake. Ky qytet ishte themeluar prej Filipit të Maqedonisë, babait të Aleksandrit të Madh dhe vazhdoi të ishte një qytet Grek për 300 vjet. Por në vitin 42 para K ndodhi një ngjarje e rëndësishme në rrethinat e këtij qyteti. Aty u bë një betejë e famshme mes forcave të Oktavianit dhe Antonit nga njëra anë dhe Kasiusit dhe Brutusit në anën tjetër. Pasi Oktaviani dhe Antoni e fituan betejën, i urdhëruan ushtarët fitimtarë të qëndronin dhe jetonin në atë zonë. U dhanë shumë toka dhe kështu qyteti Grek i Filipisë u bë një koloni Romake. Njerëzve iu dha qytetaria Romake. Gjuha zyrtare u bë Latinishtja dhe njerëzit e qytetit mburreshin me qytetarinë e tyre në Perandorinë Romake. Filipia ishte një qytet dhe koloni ideale Romake.

Me këtë sfond në mendje, Pali po u thotë të Krishterëve në Filipi që ne jemi qytetarë të qiellit dhe fjala që ai përdor është fjala për një koloni Romake. Me fjalë të tjera, ne jemi një koloni qiellore mbi tokë. Shumë të krishterë e shohin këtë koncept dhe kanë idenë e gabuar. Ata mendojnë që kjo do të thotë që fati ynë është të largohemi nga toka dhe të jetojmë përgjithmonë në qiell. Epo, kur të vdes, nëse Zoti nuk është kthyer ende, do të shkoj të jem me Të në qiell. Ashtu si tha dhe Pali, “për mua të jetuarit është Krishti dhe vdekja fitim” por kjo nuk është ajo që Pali ka në mendje në këtë varg. Ajo që Pali kishte në mendje është që kisha është një koloni e qiellit mbi tokë. Kisha duhet të tregojë kulturën e qiellit. Kisha duhet të flasë gjuhën e qiellit. Kisha duhet të shfaqë vlerat dhe sjelljen e qiellit. Kisha është një koloni e qiellit mbi tokë.

Kur Oktaviani dhe Antoni i udhëhoqën forcat e tyre në Filipi, nuk i kthyen ushtarët e tyre në Romë, por u thanë të jetonin në Filipi dhe ta sillnin kulturën Romake në Greqi. Në të njëjtën mënyrë, kur ne themi se jemi qytetarë të qiellit, kjo nuk do të thotë që nuk kemi të bëjmë fare me tokën por do të thotë që duhet të sjellim kulturën e qiellit në tokë. Në fund të fundit, kjo ishte mënyra sesi Jezusi na mësoi të lutemi, “Ardhtë mbretëria jote, u bëftë vullneti yt në tokë si në qiell.” Gjërat janë në rregull në qiell. Problemi është me tokën dhe vullneti i Perëndisë është të krijojë posta të mbretërisë së qiellit mbi tokë si tregues që një ditë mbretëritë e kësaj bote do të bëhen mbretëri e Perëndisë.

Çfarë do të thotë të jesh qytetar i mirë? Mund të mendoj për pesë gjëra. Së pari, do të thotë të jesh besnik ndaj vendit tënd. Së dyti, do të thotë që personi do kërkojë interesin dhe të mirën e përbashkët, interesin e bashkëqytetarëve të tij dhe jo thjesht interesin e vet. Së treti, do të thotë që do plotësojë detyrat e tij në shoqëri. Së katërti, do njohë trashëgiminë dhe historinë e vendit të tij. Dhe së pesti, do të thotë që vendi i tij do ta mbrojë nga armiqtë nga brenda dhe jashtë vendit. Në të njëjtën kohë, ndërsa mendojmë për të qenë qytetarë të mirë të mbretërisë duhet të përdorim këto ide për një përjasje të re ndaj përgjegjësive dhe privilegjeve tona. Mbi gjithçka tjetër duhet të jemi besnikë ndaj Jezu Krishtit si Mbret i mbretërve dhe Zot i zotërve. Duhet të kërkojmë të mirën e përbashkët dhe interesin e bashkëqytetarëve të mbretërisë së qiellit. Ne duhet të marrim pjesë në detyrat tona si të krishterë në kishë. Duhet të njohim historinë e mbretërisë dhe vendit tonë. Kjo do të thotë që duhet të njohim Biblën, planin e Perëndisë për shpengim, dhe ku është vendi ynë në historinë e tij që po shpaloset në botë. Ne mund të presim mbrojtjen e mbretit në jetën tonë, mbrojtje nga armiqtë jashtë dhe brenda kishës ndërsa ecim me besim dhe bindje ndaj tij.

Ndërsa mendojmë për qytetarinë tonë, kjo gjë do na mbrojë nga ai stil jete për të cilin Pali sapo na ka paralajmëruar në vargjet pararendëse. Ai ka qenë duke folur për njerëz perëndia i të cilëve është stomaku, lavdia e tyre është në turp të tyre dhe prioritetet e tyre janë gjërat tokësore. Por këto nuk duhet të na karakterizojnë ne – pse? Për shkak se jemi qytetarë të qiellit. Ne jemi një koloni, një postë e mbretërisë së qiellit. Ashtu si ata ushtarë Romakë duhej të sillnin gjuhën, ligjet dhe zakonet Romake në qytetin Grek të Filipisë, kështu edhe ne duhet të sjellim zakonet dhe kulturën e mbretërisë së qiejve mbi tokë.

Nuk është e lehtë të jesh një qytetar i një vendi dhe të jetosh në një vend tjetër. Nuk është e lehtë të përfaqësoh një tufë vlerash kur përreth lartësohen vlera të tjera që gjithë kohën e trishtojnë Perëndinë. Por ne duhet të jemi besnikë ndaj kulturës së mbretërisë, ndaj zakoneve të mbretërisë dhe të jemi një shembull për botën. Pali ka folur për këtë gjë në kapitullin 2 kur na tha të bëjmë gjithçka pa u ankuar që të mund të shkëlqejmë si yje të shndritshëm në univers. Ndërsa e bëjmë këtë gjë, Pali na tregon nga dita kur Mbreti i Qiellit do kthehet në tokë dhe këto koloni të vogla do jenë shumë më tepër se kaq. Atë ditë, toka do të mbushet me njohurinë e lavdisë së Zotit ashtu si ujërat mbushin detet.

Prandaj Pali na thotë në vargun 20 që ne presim me padurim Shpëtimtarin, Zotin Jezu Krisht që të kthehet dhe ta marrë gjithë botën si zotërim për lavdinë e tij. Kjo do jetë një ditë madhështore.

Pastaj Pali na thotë diçka të mrekullueshme që do të na ndodhë kur të kthehet Krishti. Ai do ta transformojë trupin tonë të përlulur dhe të thyer për ta bërë si trupin e tij të ringjallur, të lavdishëm dhe

të pavdekshëm. Ata që do të jenë gjallë në kthimin e Krishtit do përjetojnë shndërrimin e trupit të tyre në një moment të vetëm. Por kjo do të ndodhë pasi të vdekurit të jenë ringjallur dhe të kenë marrë trupa të lavdishëm. Pali po na tregon trashëgiminë tonë të ardhshme kur të arrijmë pjekurinë tonë frymërore me Perëndinë dhe të bëhemi gjithë sa Perëndia ka për qëllim të bëhemi. Fati ynë nuk është të jemi frymëra që pluskojmë në qiell. Fati ynë është që Krishti do kthehet dhe do ta ripërtërijë tokën dhe qiellin, ai do të na ringjallë, dhe ne do të mbretërojmë bashkë me të përgjithmonë në tokën e re.

Jam i sigurt që këtë jua kam përmendur më parë, por ashtu si Pali që nuk u lodh kurrë duke folur për ato gjëra të cilat i konsideronte të rëndësishme edhe unë dëshiroj t'ju tregoj diçka jetësore për kohën tonë. Besimi ynë në Krishtin është i veçantë, Çdo fe tjetër flet për një mënyrë sesi të shpëtojmë nga toka dhe të shkojmë diku në sferat qiellore për të jetuar atje përgjithmonë. Por kjo ndodh për shkak se çdo fe tjetër e sheh krijimin si diçka qenësish të keqe. Kurse Bibla ka një tablo krejt tjetër. Toka është në thelb e mirë për shkak se u krijua prej Perëndisë. Ajo nuk është një gjendjen e saj origjinale për shkak të mëkatit por Perëndia nuk e ka braktisur kurrë krijimin e tij. Plani i tij është që t'i ripërtërijë të gjitha gjërat dhe ka qenë duke punuar në histori për të arritur këtë ditë të madhe ripërtëritjeje. Kur Perëndia e dërgoi Krishtin në botë këtë gjë kishte në mendje – ripërtëritjen e të gjitha gjërave. Ai dëshironte ta ripërtërinte marrëdhënien e tij me ne, të ripërtërinte marrëdhënien tonë me njëri-tjetrin, të ripërtërinte marrëdhënien tonë me veten ndërsa gjejmë shërim për gjithë problemet tona. Ai dëshiron të ripërtërijë marrëdhënien tonë me krijimin ndërsa largon mallkimin që është mbi të. Garancia që kjo gjë do të ndodhë është që ai e ringjalli Jezusin prej së vdekuri – ky është hapi i parë në ripërtëritjen e të gjitha gjërave. Ndërsa vijmë tek Krishti, gjejmë ripërtëritje në të dhe bëhemi një krijesë e re; kur ecim në bindje ndaj planit të tij imitojmë Palin ashtu si ai imitoi Krishtin dhe presim ardhjen e Tij kur ai ka për t'i ripërtërirë të gjitha gjërat. Ne jetojmë si qytetarë besnikë të mbretërisë së qiellit dhe presim ardhjen e Zotit tonë që do ta tregojë veten si Krijues i të gjithëve, si Mbret i mbretërve dhe Zot i zotërve.

Pali na flet në vargun 21 për fuqinë e Krishtit. Ai ka fuqi tani që t'i nënshtrojë të gjitha gjërat. Ai mund të thotë një fjalë dhe gjithçka do t'i nënshtrohet atij. Një ditë ai do ta ushtrojë këtë pushtet. Pali foli për këtë gjë në kapitullin 2 ku tha që po vjen një ditë kur çdo gju do të përkulet dhe çdo gjuhë do të rrëfejë që Jezusi është Zot për lavdi të Perëndisë Atë. Fuqia që ai ka për t'i nënshtrohet të gjitha gjërat nën këmbët e tij është e njëjta fuqi të cilën ai do ta përdorë për të transformuar trupin tonë nga sëmundjet, vdekja, brenga dhe dhimbja, për ta bërë trup të shenjtë, të shëndetshëm, të gëzuar që do t'i japë plotësisht lavdi Perëndisë.

Me këtë gjë në mendje, Pali i mbyll këto shembuj me një fjalë nxitjeje. Ai thotë, “Prandaj, o vëllezër të dashur dhe fort të dëshiruar, gëzimi dhe kurora ime, qëndroni kështu në Zotin, o shumë të dashur.” Mos ndiqni shembullin e atyre që kanë perëndi stomakun e tyre. Ndiqni shembullin e Palit. Qëndroni të palëkundur në besim. Mos u lëkundni. Jetoni si qytetarë të mirë dhe prisni me durim kthimin e Krishtit që do të tregojë pushtetin e tij të madh në botë dhe në jetën tuaj.

Kjo ka për për t'ia vlejtur. Lutem që ju dhe unë të jetojmë si qytetarë të mirë të mbretërisë së qiejve.